

วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

NARBHUTPARITAT JOURNAL

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2566 Vol. 15 No. 1 January - April 2023

Received: August 18, 2021

Revised: April 2, 2023

Accepted: April 17, 2023

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง

Factors Affecting the Success of Community Enterprise, Trang Province

นุชนาถ ทับครุฑ^{*}

ศุภพิชญ์ บุญเกื้อ

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

^{*}ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) E-mail: nuchanat.t@rmutsv.ac.th

Nutchanat Tupkrut^{*}

Supitchaya Boonkuer

College of Hospitality and Tourism Rajamangala University of Technology Srivijaya, Trang Campus

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการใช้ปัจจัยภายในองค์กร ปัจจัยภายนอกองค์กร และระดับความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังและ 2) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง เก็บข้อมูลจากผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง จำนวน 387 คน สุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังมีระดับการใช้ปัจจัยภายในองค์กรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14$) ปัจจัยภายนอกองค์กรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$) และความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$) 2) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง ได้แก่ ปัจจัยภายในด้านโครงสร้าง ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี ปัจจัยภายในด้านคน และปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ โดยมีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 48.4

คำสำคัญ: ปัจจัยภายในองค์กร; ปัจจัยภายนอกองค์กร; ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน

Abstract

This research aimed to study 1) the levels of using internal, external factors, and the success of community enterprises in Trang province, 2) factors that impacted success of those community enterprises. The data were gathered from 387 representatives of the community enterprises in Trang province. Those data were collected by a stratified random sampling method. The tool in this research was questionnaires. The collecting data were analyzed statistics which were percentage, average score, Standard Deviation, and stepwise multiple regression analysis.

The findings were 1) the levels of using internal, external, and success factors among those representatives of community enterprises were high level (overall score levels of those factors were $\bar{X}=4.14$, $\bar{X}=4.02$, and $\bar{X}=4.12$ respectively), 2) success factors that impacted the community enterprises were consisted of structural internal factors, technological external factors, human internal factors, and economic external factors. All those factors impacted success of community enterprises with statistically significant at .05 and the percentage of success was described as 48.4%.

Keywords: Internal factor; External factor; Success of community enterprises

บทนำ

การพัฒนาประเทศให้มีความยั่งยืน โดยการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ นำไปสู่การปฏิรูประบบเศรษฐกิจ และสังคมในหลายมิติ สถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเกิดการเชื่อมโยงกันหลายมิติ มีการนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” (Deelert, 2021) มาเป็นปรัชญาในการพัฒนาประเทศ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง มีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศเกิดความสมดุลและยั่งยืน เน้น “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อร่วมกันคิด ร่วมทำ มีกระบวนการจัดการองค์ความรู้ และระบบการเรียนรู้อย่างเป็น

ขั้นตอน เน้นการผลิต และการบริโภคที่พอเพียงภายในชุมชน สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มในรูปสหกรณ์ กลุ่มอาชีพ การนำภูมิปัญญามาใช้สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ

วิสาหกิจชุมชน คือหนึ่งในรูปแบบของการรวมตัวกันของคนในชุมชนมีหลักในการดำเนินงาน คือชุมชนจะเป็นเจ้าของ และเป็นผู้ดำเนินการโดยชุมชนเอง ผ่านกระบวนการผลิตสินค้าหรือบริการ เน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับภูมิปัญญาสากล มีการจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกชุมชน หัวใจหลักของการดำเนินงานจะอยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองและความพอเพียง การรวมตัวของคนภายในชุมชนรูปแบบนี้ทำให้เกิดเป็นเศรษฐกิจที่สำคัญภายในชุมชน (Piangtawan, 2019) การประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จผู้ประกอบการจะต้องศึกษาสภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจ อาศัยความรู้ ความเข้าใจหลายด้าน เนื่องจากความสำเร็จของธุรกิจส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การปรับตัวของธุรกิจให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้ประกอบการจะต้องติดตามและทำความเข้าใจเพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ (Tungnarumit, 2015) ปัจจัยภายในองค์การที่จะนำพาองค์กรให้ไปสู่ความสำเร็จได้นั้นมีหลายปัจจัย ในที่นี้จะศึกษาปัจจัยภายในองค์การตามแนวคิดของ Tungnarumit (2015) ซึ่งได้กล่าวว่า ปัจจัยภายในองค์การที่ส่งผลต่อการประกอบธุรกิจประกอบไปด้วยปัจจัย 4 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านคน ปัจจัยด้านภาระงาน ปัจจัยด้านโครงสร้าง ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และปัจจัยภายนอกองค์การที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรมีหลายปัจจัย ในที่นี้ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษาปัจจัยภายนอกองค์การโดยมีตัวแบบในการพิจารณา คือ PEST Analysis (Prasit, 2018) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี

จังหวัดตรังมีการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขึ้นอย่างแพร่หลาย เนื่องจากการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนนับว่าเป็นบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เพราะเป็นการพัฒนาระบบการจัดการชุมชนเพื่อสร้างขีดความสามารถของคนไทยในชุมชนอย่างเป็นระบบ มั่นคง และยั่งยืน (Buadee, 2019) แต่ก็ยังมีกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถดำเนินงานต่อไปได้ และได้ปิดตัวไปเนื่องจากประสบกับปัญหาหลายด้าน เช่น การขาดเงินทุนหมุนเวียนไม่สามารถกู้ยืมเงินในระบบได้ ขาดทักษะการบริหาร การจัดการตลาด ขาดข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ คุณภาพสินค้าและแรงงานไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายในองค์การ และปัจจัยภายนอกองค์การที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง ซึ่งคำตอบที่ได้จากการศึกษาในประเด็นข้างต้น จะสามารถตอบคำถามและเป็นข้อมูลหรือแนวทางในการดำเนินงาน การบริหารจัดการกลุ่ม ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอื่นๆ ที่สนใจ รวมถึงนักวิจัย นักวิชาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นตัวอย่างในการดำเนินงาน และนำไปส่งเสริมพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความสำเร็จอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการใช้ปัจจัยภายในองค์การ ปัจจัยภายนอกองค์การ และระดับความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

ผู้แทนวิสาหกิจชุมชน หมายถึง สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน
ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน หมายถึง ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนอันเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของผู้แทนวิสาหกิจชุมชน

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง จำนวน 11,556 คน ข้อมูล ณ วันที่ 12 พฤษภาคม 2562 (Department of Agricultural Extension, 2022) คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 387 ราย และใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร (Proportional Stratified Random Sampling) จำแนกตามอำเภอ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุของกิจการ เงินลงทุนของกิจการ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในองค์กร โดยสร้างจากแนวคิดของ Tungnarumit (2015) เป็นข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตรวัด 5 ระดับ แบบ (Likert Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กร โดยใช้แนวคิด PEST Analysis ของ Prasit (2018) เป็นข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตรวัด 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง โดยสร้างจากแนวคิดของ Wae-do (2014) เป็นข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตรวัด 5 ระดับ แบบ (Likert Scale)

แบบสอบถามผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เลขที่ WUEC-20-335-01

เกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า มีให้เลือก 5 ระดับ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบโดยเริ่มต้นจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ข้อความที่ใช้มีลักษณะเชิงบวก โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

สามารถแปลความหมายระดับคะแนนตามแนวคิดของ Best W. John. (1997) ได้ดังนี้

ช่วงระดับคะแนน

4.50 – 5.00	มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีความคิดเห็นในระดับมาก
2.50 – 3.49	มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	มีความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00 – 1.49	มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ด้วยการหาค่า IOC ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.702 ผู้วิจัยดำเนินการปรับข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรผู้แทนวิสาหกิจชุมชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Reliability Coefficient) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ทางสถิติ พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านปัจจัยภายในองค์กรทั้งฉบับเท่ากับ 0.796 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าปัจจัยด้านคนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.848 ปัจจัยด้านภาระงานเท่ากับ 0.835 ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กรเท่ากับ 0.842 และปัจจัยด้านเทคโนโลยีเท่ากับ 0.840 แบบสอบถามด้านปัจจัยภายนอกองค์กรทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น 0.864 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าปัจจัยด้านการเมือง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.832 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเท่ากับ 0.823 ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมเท่ากับ 0.830 และปัจจัยด้านเทคโนโลยีเท่ากับ 0.832 และแบบสอบถามความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.855 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ด้านศักยภาพชุมชนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.778 ด้านการมีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์เท่ากับ 0.768 และด้านการทำธุรกิจแบบยั่งยืนเท่ากับ 0.735 แสดงได้ว่าเป็นค่าที่ยอมรับได้

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ 1) เพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 2) สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ใช้พยากรณ์ตัวแปรหนึ่งตัว ซึ่งเป็นผลจากตัวแปรอิสระตั้งแต่สองตัวขึ้นไป โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบ Stepwise Method เพื่อต้องการทราบถึงการทำนายตัวแปรอิสระใดบ้างที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการใช้ปัจจัยภายในองค์กรของผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้ปัจจัยภายในองค์กรทั้งรายด้านและโดยรวมของผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง

(n=387)

ปัจจัยภายในองค์กร	$\bar{X}$	SD	ระดับการใช้
1. ปัจจัยด้านคน	4.14	0.29	มาก
2. ปัจจัยด้านภาระงาน	4.14	0.44	มาก
3. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร	4.11	0.37	มาก
4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี	4.12	0.33	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมปัจจัยภายในองค์กร	4.14	0.29	มาก

ผลการศึกษา พบว่า ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนมีระดับการใช้ปัจจัยภายในองค์กรโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการใช้ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือปัจจัยด้านคน และปัจจัยด้านภาระงาน ($\bar{X}=4.14$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ($\bar{X}=4.12$) และปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=4.11$)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการใช้ปัจจัยภายนอกองค์การของผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้ปัจจัยภายนอกองค์การทั้งรายด้านและโดยรวมของผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง

(n=387)

ปัจจัยภายนอกองค์การ	$\bar{X}$	SD	ระดับการใช้
1. ปัจจัยด้านการเมือง	3.97	0.64	มาก
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	3.98	0.55	มาก
3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม	4.16	0.55	มาก
4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี	4.09	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมปัจจัยภายนอกองค์การ	4.02	0.45	มาก

ผลการศึกษาพบว่า ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนมีระดับการใช้ปัจจัยภายนอกองค์การโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการใช้ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.16$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ($\bar{X}=4.09$) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X}=3.98$) และปัจจัยด้านการเมืองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.97$)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนทั้งรายด้านและโดยรวม

(n=387)

ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน	$\bar{X}$	SD	ระดับความสำเร็จ
1. ด้านศักยภาพชุมชน	4.07	0.45	มาก
2. ด้านการมีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์	4.11	0.55	มาก
3. ด้านการทำธุรกิจแบบยั่งยืน	4.22	0.60	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมความสำเร็จ	4.12	0.44	มาก

ผลการศึกษาพบว่า วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง มีระดับความสำเร็จโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการทำธุรกิจแบบยั่งยืน ($\bar{X}=4.22$) รองลงมาคือ ด้านการมีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}=4.11$) และด้านศักยภาพชุมชน ($\bar{X}=4.07$)

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง

ตัวแปร	b	SEb	Beta	t	p-value
1. ปัจจัยภายในด้านโครงสร้างองค์การ (A)	.511	.056	.381	9.163	.000
2. ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี (C)	.227	.041	.237	5.520	.000
3. ปัจจัยภายในด้านคน (B)	.199	.041	.199	4.867	.000
4. ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ (D)	.145	.034	.182	4.271	.000
ค่าคงที่ (a) = - 0.342					
R = 0.700 R ² = 0.490 R ² adj = 0.484 F=183.873 sig = 0.000					

ผลการทดสอบการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง พบว่า มีตัวแปร 4 ตัว ได้แก่ ปัจจัยภายในองค์การด้าน

โครงสร้าง ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเทคโนโลยี ปัจจัยภายในองค์การด้านคน และปัจจัยภายนอกองค์การด้านเศรษฐกิจ โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบาย ได้ร้อยละ 48.4 ($R^2 \text{ adj} = .484$)

ปัจจัยภายในองค์การด้านโครงสร้าง ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเทคโนโลยี ปัจจัยภายในองค์การด้านคน และปัจจัยภายนอกองค์การด้านเศรษฐกิจ มีผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

กล่าวคือหากปรับคะแนนมาตรฐานแล้ว เมื่อมีการใช้ปัจจัยภายในองค์การด้านโครงสร้างเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังมีความสำเร็จเพิ่มขึ้น 0.381 หน่วย ($\text{Beta}=0.381$)

ถ้าผู้แทนวิสาหกิจชุมชนมีการใช้ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังมีความสำเร็จเพิ่มขึ้น 0.237 หน่วย ($\text{Beta}=0.237$)

ถ้าผู้แทนวิสาหกิจชุมชนมีการใช้ปัจจัยภายในองค์การด้านคนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังมีความสำเร็จเพิ่มขึ้น 0.199 หน่วย ($\text{Beta} = 0.199$)

ถ้าผู้แทนวิสาหกิจชุมชนมีการใช้ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังมีความสำเร็จเพิ่มขึ้น 0.182 หน่วย ($\text{Beta} = 0.182$)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$Q = 0.381 (A) + 0.237 (C) + 0.199 (B) + 0.182 (D)$$

จากสมการพยากรณ์ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง พบว่า ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังได้ดีที่สุดคือ ปัจจัยภายในองค์การด้านโครงสร้าง ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเทคโนโลยี ปัจจัยภายในองค์การด้านคน และปัจจัยภายนอกองค์การด้านเศรษฐกิจตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาระดับการใช้ปัจจัยภายในองค์การของผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง พบว่า ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง มีระดับการใช้ปัจจัยภายในองค์การโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านคน และปัจจัยด้านภาระงาน เป็นปัจจัยภายในองค์การที่ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนนำมาใช้ในองค์การมากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยด้านเทคโนโลยี และปัจจัยด้านโครงสร้าง คนเป็นทรัพยากรหลักในการจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ทำให้วิสาหกิจชุมชนประสบความสำเร็จ โดยเน้นความสำคัญของทักษะในการปฏิบัติงาน มีความรับผิดชอบหน้าที่ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงาน รวมถึงความพึงพอใจกับหน้าที่ในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Meesri (2020) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มชาลี-วรรณ ชุมชนพัฒนา จังหวัดสมุทรปราการ เกิดจากความสามารถในการบริหารจัดการของสมาชิกภายในองค์การ มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบหน้าที่ มีการแลกเปลี่ยนความคิด ทำให้การบริหารกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ **ปัจจัยด้านภาระงาน** อาจเนื่องมาจากผู้นำกลุ่มได้นำหลักการมอบหมายงาน มาใช้ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการส่งเสริมให้พนักงานมีการพัฒนานตนเองอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้พนักงานสามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sangayotin (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนให้ประสบความสำเร็จ พบว่า วิสาหกิจชุมชนจะต้องกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน มีการมอบหมายงานที่เหมาะสม และมีการพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา **ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ** วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง มีการกำหนดบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่อย่างชัดเจน มีการกระจายอำนาจในระดับต่าง ๆ เปิดโอกาสให้พนักงานตัดสินใจ มีการปฏิบัติงานในหน้าที่โดยใช้

กฎระเบียบ ข้อบังคับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khotsriwong & Mongkolsriawat (2016) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนสู่ความสำเร็จ กรณีศึกษากลุ่มทอผ้าไหมบ้านห้วยหลิม ตำบลมะบ้า อำเภอร่องเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่ากลุ่มทอผ้าไหมบ้านห้วยหลิม มีการนำโครงสร้างองค์การมาใช้ในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับของกลุ่มที่ชัดเจน มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว **ปัจจัยด้านเทคโนโลยี** วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง มีการประชาสัมพันธ์สินค้า หรือบริการผ่านโซเชียลเน็ตเวิร์คต่างๆ นำเทคโนโลยีมาช่วยในการผลิตสินค้าหรือบริการ มีเครื่องมือสมัยใหม่มาใช้อำนวยความสะดวกในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Baedcharoen, Aksornatp & jatuprayoon (2022) พบว่า ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนแปรรูปลำไยเนื้อสีทอง ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน ควรได้รับปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงานจากหน่วยงานภาครัฐ เช่นการสนับสนุนด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีการผลิต และเป็นการสนับสนุนที่ควรมีย่างมีอย่างต่อเนื่อง

ผลการศึกษาระดับการใช้ปัจจัยภายนอกองค์การของผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง พบว่า มีระดับการใช้ปัจจัยภายนอกองค์การโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม มีการนำมาใช้มากที่สุด โดยผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง ได้ให้ความสำคัญกับการปรับตัวของลูกค้า การศึกษาความต้องการของลูกค้า โดยกลุ่มวิสาหกิจชุมชนนำ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม มาวางแผนการผลิต ออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Kotas (2015) ที่กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงรูปร่างและลักษณะของสังคม เช่น ขนาด ความหนาแน่น ระดับการศึกษา สุขภาพอนามัย สถานภาพและบทบาท ดังนั้นการที่วิสาหกิจชุมชนจะประสบความสำเร็จ การวางแผนการผลิตสินค้า ควรศึกษาถึงปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม มีการผลิตสินค้าให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า ความหลากหลายของสินค้า มีกระบวนการผลิตที่ดีได้มาตรฐาน **ปัจจัยด้านเทคโนโลยี** นำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการผลิต และการติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร การทำการตลาด ทำให้ลูกค้าเกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว สามารถเพิ่มยอดขายให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sangayotin (2017) ได้ทำการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน โดยพบว่าระบบเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ คือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต้องมีการติดต่อสมาชิกอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ มีการพบปะแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้นำสมาชิก และระหว่างกลุ่ม **ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการเมือง และปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม** วิสาหกิจชุมชนมีการติดตามสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ และนโยบายของภาครัฐ นำมาสู่การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น มีกระบวนการในการวางแผนการผลิตที่สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Charoensri (2015) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร ด้านบุคลากรภายในองค์กร ด้านสถานที่ทำงาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านกฎหมายและการเมือง ด้านสังคมและวัฒนธรรม ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด

ผลจากการศึกษาระดับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง ได้นำปัจจัยภายในองค์กร ปัจจัยภายนอกองค์การมาปรับใช้ ทำให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม มีการวางแผนกระบวนการผลิต และสำรวจพฤติกรรมของลูกค้า เพื่อให้สินค้าที่ผลิตออกมาตรงกับความต้องการของลูกค้ามากที่สุด **ด้านความสำเร็จด้านการทำธุรกิจแบบยั่งยืน** **ด้านการมีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ ด้านศักยภาพชุมชน** อยู่ในระดับมาก สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการทำงานในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน สินค้าของกลุ่มมียอดขายเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง มีกระบวนการทำงานที่ดี ทำให้วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังประสบความสำเร็จ ชุมชนมีศักยภาพในการผลิตและพัฒนาสินค้าออกสู่ตลาด สินค้ามีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น สวยงาม ลูกค้าให้การยอมรับในคุณภาพของสินค้า

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Loywattanagul, Kamol, Tobprokhon & Thongthai (2016) ได้ทำการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน พบว่าปัจจัย ด้านการผลิต ด้านการจัดการ และด้านการตลาด โดยด้านการผลิตพบว่ามีการกำหนดคุณภาพของวัตถุดิบที่นำมาผลิตสินค้า ด้านการตลาดพบว่า มีการติดตามข้อมูลความต้องการของลูกค้า และตลาด อย่างสม่ำเสมอ ด้านการจัดการ พบว่าการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการ และสมาชิกมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ด้านการมีส่วนร่วมพบว่า สมาชิกมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับของกลุ่ม การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังพบว่ามีทั้งหมด 4 ตัวแปรได้แก่ ปัจจัยภายในองค์การด้านโครงสร้าง ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเทคโนโลยี ปัจจัยภายในองค์การด้านคน ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเศรษฐกิจ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยภายในองค์การด้านโครงสร้างองค์การ มีผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง กล่าวคือ ถ้าผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง นำปัจจัยภายในองค์การด้านโครงสร้างมาใช้เพิ่มขึ้น จะทำให้วิสาหกิจชุมชนประสบความสำเร็จมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยภายในองค์การด้านโครงสร้างองค์การ มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่าย และความสัมพันธ์ของงานอย่างชัดเจน สมาชิกกลุ่มรู้บทบาท หน้าที่ของตนเอง มีการติดต่อสื่อสารกัน เพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khlaiphen & Wattatham (2019) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนท่าข้าม อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม เนื่องจากรูปแบบของการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคลากรในองค์กร จะช่วยให้เกิดความคล่องตัว และลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน

2. ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเทคโนโลยี มีผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง กล่าวคือ ถ้าผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง นำปัจจัยภายนอกองค์การด้านเทคโนโลยีมาใช้เพิ่มขึ้น จะทำให้วิสาหกิจชุมชนประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยีมีความสำคัญกับกระบวนการทำงานภายในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังมี เล็งเห็นความสำคัญของเทคโนโลยี นำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานภายในกลุ่ม หน่วยงานภาครัฐมีการอบรมให้ความรู้ด้านเทคโนโลยี ทำให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเข้าถึงกลุ่มลูกค้า ทำการสื่อสารการตลาดไปยังกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Prasit (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่องระดับของปัจจัยภายนอกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

3. ปัจจัยภายในองค์การด้านคน มีผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง กล่าวคือ ถ้าผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง นำปัจจัยภายในองค์การด้านคนมาใช้เพิ่มขึ้น จะทำให้วิสาหกิจชุมชนประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยภายในองค์การด้านคน มีความสำคัญกับกระบวนการในการทำงาน ผู้แทนของวิสาหกิจชุมชนเล็งเห็นความสำคัญของคน มีการอบรมความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การใช้เทคโนโลยี หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนในการพัฒนากำลังคน ส่งเสริมให้วิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ วิสาหกิจชุมชนมีวิธีการจูงใจสมาชิกกลุ่ม มีการวางแผนงานและการประเมินผล การปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Krutsiri, Yingyuad & Jai-aree (2020) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน ตำบลห้วยเหนียว อำเภอนาทวี จังหวัดกาญจนบุรี พบว่าความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก วิสาหกิจชุมชนมีการบริหารจัดการที่ดี มีการผลิตสินค้าอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง และเกิดจากการได้รับการส่งเสริมศักยภาพด้านต่างๆ จากสำนักงานเกษตรอำเภอนาทวี เน้นการสร้าง

การมีส่วนร่วมของสมาชิก สมาชิกผู้บทบาทและหน้าที่ของตนเอง มีส่วนร่วมในการวางแผน ตรวจสอบและประเมินผลการทำงานอย่างต่อเนื่อง รับผลประโยชน์ร่วมกัน

4. ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเศรษฐกิจ มีผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง กล่าวคือ ถ้าผู้แทนวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง นำปัจจัยภายนอกองค์การด้านเศรษฐกิจมาใช้เพิ่มขึ้น จะทำให้วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง ประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก วิสาหกิจชุมชนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจ มีการวางแผนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจ การทำการตลาดทั้งรูปแบบออนไลน์ และออฟไลน์ ทำให้มีกลุ่มลูกค้าเพิ่มขึ้น เพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suwannawut & Tavarom (2015) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมกับพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านเข็ด อำเภอพนมสนธิคม จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของประชาชน ได้แก่ ความไม่แน่นอนของรายได้ นโยบายภาครัฐ ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจภายในประเทศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของประชาชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลวิจัย พบว่า ปัจจัยภายในองค์การด้านโครงสร้างองค์การ ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเทคโนโลยี ปัจจัยภายในองค์การด้านคน ปัจจัยภายนอกองค์การด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง ดังนั้น วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง ควรให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจในหน่วยงาน รูปแบบการติดต่อสื่อสารภายในกลุ่ม การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การวางแผนและแก้ปัญหาาร่วมกัน การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของสมาชิก การแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกัน มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย เพื่อให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการพัฒนาและประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน

2. การสร้างความสำเร็จ และความยั่งยืนให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิก หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมเงินทุน การตลาด พัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานและตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาภายในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรังอย่างเป็นระบบ

2. ศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในแต่ละกลุ่มอาชีพ มีการเปรียบเทียบระหว่างภูมิภาคและนำมาพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตรัง

Reference

- Arpornpisal, C. (2016). *Factors Affecting Effective Management of Community Enterprise in the Central Region of Thailand*. (Doctor of Philosophy) in Management. Siam University. Bangkok. (in Thai)
- Chatreewisit, R. (2010). *Strategic Management*. Bangkok: Asksorn-Ngerndee. (in Thai)
- Chawalit, P. (2018). *The Relationship between External Factors and Business Success of Small and Medium Enterprises in Chachoengsao Province*. Independent Study Master of Business Administration Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (in Thai)

- Chunhaphantharak, C. (2007). *Modern Management Concept in organization and human resource management*. (5th ed.). Bangkok: Sukhothai Thammathirat University. (in Thai)
- Cronbach, Lee. J. (1990). *Essentials of Psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Dankaew, T. & Meemak, T. (2013). The Environmental Factors Affecting Working of the Accountants at Subdistrict Administrative Organization in Nakhon Ratchasima Province. *Journal of Management Science, Ubon Ratchathani University*, 2(3), 49-64. (in Thai)
- Department of Agricultural Extension. (2018). *Implementation of the Community Enterprise Promotion Act 2005*. Retrieved 2018, May 12, from <https://www.smce.doae.go.th>
- Khlaiphen, K. & Wattatham, S. (2019). Factors Influencing Success of Good Governance Implementation in Management of Ta-Kham Sub-District Administration Organization, Hat-Yai District, Songkhla Province. *Journal of Humanities and Social Sciences, Songkhla Rajabhat University*, 1(1), 19-30. (in Thai)
- Khotsriwong, M. & Mongkolsriawat, S. (2016). Development of Community Enterprises to Success A Case Study of Silk weaving Group in wailum Village Maba Subdistrict, Tungkawluang District, Roiet Province. *Veridian E-journal, Silpakorn University*, 9(3), 1632-1645. (in Thai)
- Kotas, M. (2015). Key Success Factors for Social Service Organizations in Poland. *management*, 19(2), 122-135. DOI: 10.1515/manment-2015-0018
- Krutsiri, S. Yingyuad, N. & Jai-aree, A. (2022). Factors Affecting the Strength of Community Enterprises in Wai Niao Sub-District, Thamaka District, Kanchanaburi Province. *Journal of Politics and Governance*, 12(1). 149-167. (in Thai)
- Likert, R. (1967). "The method of constructing and attitude Scale" reading in attitude theory and measurement. New York: Wiley & Son.
- Loywattanagul, S., Kamol, O., Tobprokhon, P., and Thongthai, M. (2016). Success Factors of Community Enterprises in yala Province. *The 5th National and International Academic Conference*. 743-750. April 24-26, 2016 Yala Rajabhat University. (in Thai)
- Meesir, J. (2020). *Factors Affecting the Success of Community Enterprise Group, Chalee-wan Community Development of Community Enterprise Group, Samutprakan Province*. The development and promotion of professional fishing Chachoengsao Provincial Fisheries Office Department of Fisheries. (in Thai)
- Namseethan, W. (2012). Organizational factors affecting educational quality assurance in Faculty of Nursing, Khon Kaen University. *Journal of Nursing Science and Health*, 35(3), 89-97. (in Thai)
- Nattaphanee, B., & Adirek, F. (2019). Guidelines Development the Operational Potential of the Community Enterprises Processing of Banana Products in Mae Ramat District, Tak Province. *Journal of Srivanalai Vijai*, 9(1), 15-24. (in Thai)
- Piangtawan, P. (2019) Factor Analysis of Strategic Management in Community Enterprise Chiang Mai Province. Faculty of Management Chiang Mai Rajabhat University. (in Thai)

- Prasit, C. (2018). *The Relationship between External Factors and Success of Small and Medium Enterprises in Chachoengsao Province*. (Master of Business Administration). Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Faculty of Business Administration, Program in International Business. (in Thai)
- Rattana, D., & Phadapabn, H. (2021). The Key Success Factors of Ban NoenSadao Broom Producer-The Small and MicroCommunity Enterprise (SMCE) at Ban NoenSadao, Moo. 10, NongTaNguSub-District, BanphotPhisai District, Nakhon Sawan Province. *Journal of MCU Social Development*, 6(1), 69-79. (in Thai)
- Sangayotin, T. (2017). Success Factors of Community Enterprise Operation. *Journal of Graduate School of Commerce-Burapha*, 12(2), 11-25. (in Thai)
- Sirinopmanee,T., Udomtamanupab,M., & Iamsupasit, S. (2020). Perceived Workload, Work Relationship, Social Support and Job Burnout among Registered Nurses with Iddhipada 4 as the Moderator. *Nursing Journal of the Ministry of Public Health* 30(2), 58-71. (in Thai)
- Suwannawut, M., & Tavarom ,A. (2015) The Relationships between Social and Economic Factors and Public Saving Behavior in Ban Serd Sub-district, Panusnikom District, Chon Buri Province. *Journal of Public Administration and Politics* 4(1), 147-184. (in Thai)
- Tungharumit, S. (2015). *Factors Related to the Success of Small and Medium Enterprises in Prachuap Khiri Khan Province*. (Master's Degree Thesis). Graduate School Silpakorn University, Bangkok. (in Thai)
- Wae-do, N. (2014) *Factors Influencing the Success of Community Enterprise in Narathiwat Province*. (Master's Degree Thesis). Hat Yai University, Songkhla. (in Thai)
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row

ผู้เขียน

อาจารย์นุชนาท ทับครุฑ

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง
179 ม.3 ต.ไม้ฝาด อ.สิเกา จ.ตรัง 92150
Email: nutchanat.t@rmuts.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภพิชญ์ บุญเกื้อ

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง
179 ม.3 ต.ไม้ฝาด อ.สิเกา จ.ตรัง 92150
Email: supitchaya.b@rmuts.ac.th

